

Sygn. akt IV U 93/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ryszard Sułtanowski

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 28.05.2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **P. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.**

na skutek odwołania od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.** z dnia 08.03.2013 r. znak (...)

w przedmiocie zasiłku chorobowego

odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. S., wnosząc odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ograniczającej mu prawo do zasiłku chorobowego do wysokości 100 % przeciętnego wynagrodzenia za okres od 01.02. do 19.02.2013 r., domagał się jej zmiany i przyznania zasiłku chorobowego za sporny okres w wysokości obliczonej wg podstawy wymiaru tego świadczenia. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca wskazał, że strona pozwana ograniczyła mu podstawę wymiaru zasiłku chorobowego za okres od 01.02.2013 r. do 19.02.2013 r. na podstawie art. 46 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego. Kwestionując zasadność tej decyzji wnioskodawca podniósł, że zwolnienie lekarskie zostało wystawione w dniu 29.01.2013 r., a więc w dacie, gdy wnioskodawca był pracownikiem firmy (...) SA w S.. W piśmiennictwie wskazuje się, że pomimo iż literalna wykładania nakazywałaby przeliczać podstawę w każdym przypadku niezdolności do pracy po ustaniu stosunku pracy, to nie przelicza się jednak podstawy wymiaru zasiłku w razie niezdolności do pracy powstałej w czasie zatrudnienia i kontynuowanej po jego ustaniu.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma strona pozwana wskazała, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie art. 46 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zgodnie z którym podstawa wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego nie może być wyższa niż kwota wynosząca 100 % przeciętnego wynagrodzenia. Kwotę tę ustala się miesięcznie, poczynając od 3 miesiąca kwartału kalendarzowego, na okres 3 miesięcy, na podstawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, ogłaszanych dla celów emerytalnych. Wnioskodawca był zatrudniony w firmie (...) SA w okresie od 22.04.1996 r. do 31.01.2013 r., zaś na zwolnieniu chorobowym przebywa od 08.11.2012 r. W oparciu o art. 46 ww ustawy podstawa wymiaru zasiłku chorobowego została ograniczona z 5.590,68 zł. w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, do kwoty 3.510,22 zł. po ustaniu tytułu ubezpieczenia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. S. był zatrudniony w firmie (...) SA w okresie od 22.04.1996 r. do 31.01.2013 r. Od dnia 08.11.2012 r. wnioskodawca przebywał na zwolnieniu chorobowym. W okresie zatrudnienia P. S. podstawa wymiaru jego zasiłku chorobowego wynosiła 5.590,68 zł., zaś po rozwiązaniu stosunku pracy ograniczona została do kwoty 3.510,22 zł.

dowód: okoliczności bezsporne

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie pozostawał bezsporny. Spór sprowadzał się jedynie do kwestii dopuszczalności ograniczenia wysokości podstawy zasiłku chorobowego po ustaniu stosunku pracy.

Zdaniem Sądu Rejonowego, strona pozwana prawidłowo ograniczyła wnioskodawcy wysokość podstawy zasiłku chorobowego po ustaniu ubezpieczenia chorobowego (ustaniu stosunku pracy). Art. 46 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa stanowi, że podstawa wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego nie może być wyższa niż kwota wynosząca 100 % przeciętnego wynagrodzenia. Kwotę tę ustala się miesięcznie, poczynając od 3 miesiąca kwartału kalendarzowego, na okres 3 miesięcy, na podstawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, ogłaszanych dla celów emerytalnych. Przytoczone przez wnioskodawcę w odwołaniu poglądy sprowadzające się do tego, że art. 46 ww ustawy nie stosuje się do sytuacji, w której niezdolność do pracy powstała w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego ma charakter incydentalny w doktrynie. Odmiennej interpretację art. 46 ww ustawy przedstawił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 07.04.2009 r., gdzie wskazano, że ograniczenie wysokości podstawy obliczania zasiłku chorobowego wynikające z art. 46 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ma zastosowanie także wówczas, gdy okres zasiłkowy rozpoczął się w czasie trwania zatrudnienia (wyrok SN z dnia 07.04.2009 r., I UK 337/08, OSNP 2010/21-22/269). Sąd Rejonowy w pełni podziela powyższe stanowisko. Podkreślić bowiem należy, że odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych po ustaniu tytułu ubezpieczenia społecznego ma charakter wyjątkowy. Brak jest racjonalnego uzasadnienia dla stanowiska, że zakres tej odpowiedzialności nie ulega zmianie po rozwiązaniu stosunku pracy, tym bardziej, że także sam art. 46 ustawy nie różnicuje tych dwóch sytuacji.

Mając powyższe na uwadze odwołanie wnioskodawcy na podstawie art. art. 477¹⁴ § 1 kpc podlegało oddaleniu.